

Наши родъ се слави
Съсь зжби си здрави,
Съ вѣрность къмъ човѣка —
Чакъ отъ памти-вѣка !

Змията :

О приятели любезни,
Само вий ли сте полезни,
Само васъ ли ви обичатъ,
Само васъ ли съ ласки кичатъ?

Ний сме змии, а змията
Въ рая прѣлѣсти жената. . .
Царь, правителство — държава
Всѣки почитъ намъ ни дава !

Жило имаме отровно,
Хапемъ ние безусловно —
Който се до насъ допира
Е безуменъ и умира !

Всички : — къмъ Змията :

Твоята власть е днесъ велика,
Тя къмъ слава тебе тика, —
Имашъ ти обноски груби —
А това ще те погуби !

Ти отровна си, лукава,
Злобата ти миръ не дава,
Знай, че твоитѣ заслуги
Безполезни сж за други !

За това те всѣки мрази,
Щомъ те срѣшне и те гази
И рѣшава ти сждбата :
Съсь прѣмазване главата !

А за наши трудъ безмѣренъ
И характера примѣренъ
Се заплаща доброволно —
Безъ да лазимъ гнжно, долно !

